

Mat. 26, 17-30 - preek- NGKE - 14-2-2016

Valentijnsgroet van de Heer

Crucifix

“Nee, meneer die hebben we niet...”,
zei de verkoopster me.

Ik had in de evangelische boekhandel in Barneveld al een tijdje naar een crucifix lopen zoeken.

- Een crucifix is een afbeelding van het kruis (crux) met het lichaam van de Heer Jezus erop vast (fix) -

Ik snap wel dat ze die niet hebben in Barneveld.

Want de christenen in Barneveld zijn bijna allemaal Protestant.

En Protestanten hebben het niet zo op een crucifix.

Dat vinden ze Rooms-katholiek!

Kruisje prima, maar dan wel een leeg kruisje.

Want zo'n kruisje met een beeldje van de Heer erop vast vinden we van huis uit onprettig.

Dat beeldje roept zelfs een licht gevoel van afkeer bij velen van ons op. Ook in mij, volbloed Protestant. Alsof je met zo'n soort kruisje een beeld van Jezus aanbidt.

En dat wil je niet. Want Protestanten aanbidden geen beelden.

Ze zijn van oudsher eerder beeldenstormers.

Valentijnsgroet van de Heer

Maar toen, de afgelopen week, bij de voorbereiding, de betekenis van het avondmaal nog eens weer goed tot me doordrong, ben ik van gedachten veranderd.
En zo kwam het dat ik op zoek ging naar een crucifix.

‘Gedachtenis’

We vieren dit jaar zeven keer avondmaal.

Eén keer per twee maand en op Witte Donderdag.

Voor ons de eerste keren samen vieren.

Bij wijze van kennismaking ga ik dit jaar een aantal gedachten over het avondmaal bij langs, zoals je ze ook in het formulier bij het avondmaal kunt horen.

Vandaag de vraag: ‘waaraan denken we eigenlijk bij het avondmaal?’

‘Gedachtenis aan Christus’ stond er vroeger als tussenkopje in het grote avondmaals-formulier. En waaraan denk je het eerst als je aan de Heer Jezus denkt? Dat zal voor iedereen wat anders zijn, zoals deze week op Facebook bleek. Ik had het gevraagd en kreeg daarop verschillende antwoorden: de één moet denken aan het enthousiasme van Petrus, de ander aan het gesprek met de Samaritaanse vrouw, de derde aan de genezing van Bartimëus de blinde (zie de ‘Kijkbijbel’). En ik denk direct aan Petrus die op het water liep.

Maar waar zet de Heer Jezus ons bij stil? Bij welk moment?

Maar dat weten we!

Want Hij vraagt ook ons het avondmaal te vieren, om ons met onze gedachten naar Hem toe te trekken. ‘Doe dit tot mijn gedachtenis’ (Luk. 22,19) Waar moeten we van de Heer Jezus dan aan denken? “Neemt eet, dit is mijn lichaam!” (Mat. 26,26)

En:

“dit is mijn bloed, het bloed van het verbond dat voor velen wordt vergoten tot vergeving van zonden.” (28)

Die twee beelden komen maar één keer samen in het leven van de Heer Jezus voor: als Hij voor ons op Golgotha aan het kruis hangt.

Kijk, Hij wil dat we wéten dat Hij aan de rechterhand van de Vader zit, maar Hij wil dat we dénken aan Hem zoals Hij voor ons aan het kruis hing. Bloedend, langzaam stervend voor ons. Zodat onze zonden vergeven kunnen worden.

Broers en zussen, wij zijn gewend geraakt aan die ene keer in de twee maanden vieren.

Maar, als je beseft dat je eigenlijk iedere samenkomst avondmaal zou moeten vieren, dat is traditioneel zo in de kerk, dan wil Jezus dus dat de we iedere eredienst aan Hem terugdenken, zoals Hij voor ons stierf aan het kruis.

Nu net dat moment!

En dan komt je haast vanzelf die crucifix voor ogen. Dus daarom ben ik van gedachten veranderd. Niet dat ik een beeld van Jezus zou willen aanbidden. Oh nee! Maar wel dat ik dit beeld: Jezus aan het kruis -zoals Hij wil- voor ogen wil houden. En daarbij kan die crucifix me helpen.

?

Wel vreemd eigenlijk, want: hoe zou jij herinnerd willen worden? Ik denk toch op je beste moment, dat je leven echt geslaagd was. Waarom wil de Heer Jezus dan dat wij ons dit dieptepunt steeds weer voor de geest halen?

Omdat dit dieptepunt -wat dat was het- voor ons *alles* betekent.

Niet alleen toen maar nu nog steeds.

Het is dus ons 'finest hour' zoals de Engelsen dat zeggen.

En ook zijn beste uur. Want toen hadden Hij en zijn Vader bereikt wat zij wilden bereiken, de vergeving van al onze zonden. Pas toen was zijn leven geslaagd.

Pas toen was het klaar, was het volbracht! En Hij wil dat we aldoor aan dat moment terugdenken, ons voorstellen daar te zijn aan de voet van het kruis. Hij brengt ons daar in de Geest naar toe.

Daar zijn twee redenen voor.

1. **Wij zijn kwetsbaar** Wij zijn ongelooflijk kwetsbare mensen en blijven dat. Alleen we vergeten dat steeds weer. Zonde -het tegenovergestelde van Gods bedoeling met ons- heeft ontzettend veel aantrekkingskracht op ons en ook invloed op ons. Zelfs de mensen die bij de intimi van Jezus horen hebben daar veel last van. Dat zie je op het moment dat Hij deze maaltijd met zijn leerlingen eet. Er gebeurt nog veel meer op hetzelfde moment. Ineens blijkt Judas Iskariot een verrader te worden. Hij was niet de schurk waarvan iedereen het wel verwacht had, die je herkent aan zijn ongezonde uiterlijk en zijn onbetrouwbare blik. Als Jezus zegt dat 'iemand hem zal verraden' denkt niemand nog aan Judas (22). Hij was een vertrouwde en gewaardeerde vriend en collega die al drie jaar met hen het dagelijkse leven deelde. Judas had alles met hen meegemaakt en meegedaan. Hij had bij wijze van spreken zijn mantel een week geleden nog op de ezel gelegd waarop de Heer Jezus als koning de stad inreed. Hij had 'hosanna, hosanna' met de anderen geroepen. Dat *hij* nu de verrader is, is eigenlijk niet uit leggen omdat het niet echt te begrijpen is. Zelfs niet voor ons die de hulp van de psychologie kunnen invoeren. Zonde is absurd en onlogisch. Ineens is Judas in de ban van de boze. Zijn medeleerlingen zeggen allemaal: 'Ik toch niet Heer'. Dat zeg je alleen maar als je denkt dat je het zelf had kunnen zijn. Dat dachten ze allemaal. Niemand dacht aan Judas op dat moment

Wij hier zijn net zo kwetsbaar als Judas. De zonde ligt op de loer en wij moeten sterker zijn dan haar (Gen. 4,7). Dat moet wel, maar dat zijn we niet. Nog niet! En daarom brengt de Heer Jezus ons ieder avondmaal weer terug naar de voet van het kruis. Daar is voor ons vergeving te vinden en die hebben we nodig. Iedere keer weer nodig, Daar zit ook een waarschuwing voor ons in. We moeten niet denken dat we de zonde en het lijden en sterven van de Heer Jezus achter ons kunnen laten. Als een gepasseerd station waar we nu niks meer mee te maken hebben.

Ik ken een grote christelijke christelijke gemeente die geen Goede Vrijdag meer viert, dan bevreemd me zeer. Natuurlijk willen we graag de overwinning vieren en de zonde en zo allemaal achter ons laten. Maar zo ver is het nog niet. Ook niet voor ons, de intimi van Jezus. Het overwinningsfeest is al aangekondigd (de bruiloft van het Lam), maar zal pas gevierd worden als de eindoverwinning behaald is.

Onze zonde wordt vergeven (steeds weer als het moet), de duivel is verslagen maar

onze wereld is nog niet van hem bevrijd. Er wordt nog om iedere mens en om iedere meter gevochten. Voorlopig zullen we de duivel met zijn macht en invloed nog van ons af moeten zien te houden.

Strijdt om naar binnen in het Koninkrijk te komen (Luk. 13,24), zegt de Heer Jezus En: 'laat je zonden steeds weer vergeven door mij, aan de voet van het kruis.'

Vandaar dat Hij je in de Geest met het Avondmaal daar steeds weer terug brengt. Dat hebben wij nu nog zeer nodig.

2. **Wij zijn kostbaar** De tweede reden is, dat Jezus ons zo steeds weer laat zien dat Hij ons liefheeft en ons nooit opgeeft. Wij zijn kostbaar voor Hem. Het beeld van Jezus aan het kruis is, zo kunnen we vandaag zeggen, Jezus' Valentijnsgroet aan ons: "Ik heb jullie lief! Wat er ook gebeurt en wat je ook doet. Als je berouw hebt, kun je altijd bij me terugkomen. Ga in gedachten aan de voet van het kruis staan. kijk omhoog en denk terug aan wat Ik voor je over heb." Kijk maar je ziet op Golgotha hoevéél de Heer Jezus van ons houdt. En toen bij de maaltijd kon je ook zien hoeveel Jezus van zijn leerlingen houdt. Hij eet samen met Judas de maaltijd, terwijl Hij weet dat Judas Hem gaat verraden. Hij zit samen met Petrus aan tafel terwijl Hij al weet dat Petrus over een paar uur net zal doen alsof hij 'die Jezus' nog nooit ontmoet heeft om zijn eigen vege lijf te redden. En al de andere leerlingen vluchten weg en verstoppen zich ergens. Dat zijn nu Jezus' intiemste vrienden! En toch houdt Hij van ze en mogen ze altijd bij Hem terugkomen. Hij zoekt ze later zelfs weer op. Dat is de boodschap die de Heer ons bij ieder avondmaal opnieuw geeft: "Ik hou van jullie', wat je ook allemaal gedaan hebt en waar je ook allemaal weer in betrokken bent geraakt. Kom hier bij mij en laat je zonde vergeven."

Crucifix

Broers en zussen, laten we daarom met dat beeld hier vandaan gaan. Op reis naar het volgende avondmaal samen en uiteindelijk naar de bruiloft van het Lam: wij allemaal samen met de Heer.

En het beeld van de Heer Jezus voor ogen houden en in het hart meedragen dat Hij ons heeft meegegeven vanmorgen.

En ik, ik ga op zoek naar een crucifix. Zodat ik dit nooit meer vergeet,

Amen.

(c) Wieb Dijksterhuis, 13 februari 2016.